

11

30.6.90.

גביר

המחלוקת יקרה!
קטגוריה וקטגוריה רשמיים ואני חייב
קטגוריה זהה.
הצגה - האולגה ואני, ואני פניה
עמל פלגים, מאמר זה איבד
הפורה עמל אה הצגהים הצגהים
האופיים.

הם כן מוגב; הם כן אינטרסיה;
הם כן "הצגה" אינטרסיה האפיה
בהיפך בהיפך אנהיה. אנהיה
אין לציין דבר, קשה, "המחלוקת", ושה
(הנה) הצגה - הצגה מוגבחה והנה
"הצגה" מוגבחה. מוגבחה, אנהיה, אנהיה,
המחלוקת.

המחלוקת הם דעה, אמר כזה -
הם מחלוקת - המחלוקת ובו בשמן
הם מחלוקת מן וצי, בפרספקטיבה
מסוימת. וזה - ישיהיה. דעה.
המחלוקת, הינה בצי, ואני אה
הם הם שנה ושנה. גם המחלוקת
אם אומר מה הם יי.

[תגובה על "ובצפיפות" מצילה סונינו, ידידה של זלדה, קיבוץ כברי]

30.6.90

חמוטל יקרה,

קראתי וקראתי בשיריך ואני עוד קוראת בהם.

מצאתי – חוויות עזות, יושר פנימי ללא פשרות, אומץ רב ויכולת גדולה לבטא את הדברים בשירים

ייחודיים.

כל כך מיוחד, כל כך אינטנסיבי, מין "צפיפות" אינטנסיבית המכילה בתוכה הרבה אנרגיה. ומפתיע איך ליד ביטוי קשה, "מטלטל", ישנה ללא חציצה עדינות מיוחדת והרבה "מבינות", מבינות לחיים, לקשיים, לכאב. מבט חכם כזה, אמיץ כזה – של מעורבות מוחלטת ובו בזמן גם מבט מן הצד, בפרספקטיבה מסוימת, ובכל – ישירות כזאל.

חמוטל, הייתי ברצון יושבת איתך על כל שיר ושיר. גם שומעת וגם אומרת מה הם לי. בעיקר – שומעת ממך. יישר כוחך, חמוטל, תמשיכי בכישרון הפורה הזה של הפיכת חוויות לשירים שהם נכס שאין לו תחליף, נכס שהוא לעתים בלעדי להתמודדות עם החיים.

כל טוב לך ולבני ביתך

בהערכה רבה,

צילה